

272. ԽԱԶՔԱՐԻ վրա, որը դրված է եղել ս. Աստվածածնի մատքի մոտ,
 Ի թուին :ԶԲ: (1253) եւ վաչէ, որդի Աբուսալայ կանգնեցի զխաչս պարոն
 Թուրքին. որք կարդայք յեւեղեք ի քն:

Ծանոթ. Խաչքարն ալժմ չկա. Թուրք անունը կասկածելի է (խմբ.):

Հրատ. Զաւախանց, II, 241.

12. ԿԻԶԱՆ ԳՅՈՒՂ

Դիւղից 5—6 կիլոմետր դեպի արեւմուտք, բարձր լեռնագագաթի վրա գտնվում է
 ռիչանի անապատը: Հուշարձանը բաղկացած է երկու խմբից. Ա. մի զուգ մատուռներ,
 դրանց դիմացը դավիթ և Բ. մի քիչ հեռուն կկեղեցի՝ շինված XVIII դարում: Այս բոլորի
 շուրջը փռված է գերեզմանատունը՝ XVIII—XIX դարերի տապանաքարերով:

273. ԽԱԶՔԱՐ, մեծ, ագուցված է հարավային մատուռի արեւմտյան պա-
 տին (երեսով դավթի մեջ), ստորին մասում մնացել է 6 սող.

ԹԻՎ ՈՒՅՑ ԵՍՄԱ
 ԲԸՍՍԵԿ ԵՆՈՍԿ
 ԱՆԳՆԵՅԻ ԻԱՆՍԲ
 ԱՐԵՄԻԱԲԵՄԴՈՅԻՄ
 ՃԵՆՈՂԱՅԻՄՈՅՈՅԿԿԱ
 ԲԴԱՅԶԵՍՅԱՆԱԲՍ

ԹԻՎ :ՈՒՅ: (1191) ԵՍ ՀԱՅԻՐ ԲՍՏԵՓԱՆՈՍ ԿԱՆ
 ԳՆԵՑԻ ԽԱԶԱ ԲԱՐԵՀԽԱԻՍ ՀՈԳՈՑ ԻՄՈ, ԾՆՈ-
 ՂԱՑ ԻՄՈՑ. ՈՅՔ ԿԱՐԳԱՅՔ ԶԻՍ ՅԱՂԱԻԹՍ
 ԹԻՇԵՅԼՔ:

Ծանոթ. Վերջից կոտրված է: ԲԱՐԵՀԽԱԻՍ համարում ենք բարբառալին (խմբ.):

274. ԵԿԵՂԵՑՈՒ հարավային մուտքի կիսակամար բարավորի վրա, արտաքուստ.

ԹՆԼԵԸ
 ՅԻՇԱՏԱԿԵՍԻ
 ԵԿԵՂԵՑԻՄՄԻՆԱՍ
 ԻՈՐԴԻՊԱՊԱՍԻՆԱՂ
 ՕՁԻԻՖՅԻՇԵՅԷՔԵԻ
 ԱՏԸԶԶԵՑԻՇԷԼԷՆ

ԹԻՎ.Ն :ՈՒՄԸ. (1759), ՅԻՇԱՏԱԿ Է ՍԲ. ԵԿԵՂԵ-
 ՑԻՍ ՄԻՆԱՍԻ ՈՐԴԻ ՊԱՊԱՍԻՆ, ԱՂԻՐԹԻԻՔ
 ՅԻՇԵՅԼՔ ԵԻ ԱՇ. ԸԶԶԵԶ ՅԻՇԷ. ԱՄԷՆ:

275. ՏԱՊԱՆԱՔԱՐ, մեծ, տափակ, երեսին դավադան և 2 սող.

ԱՅՍԵՏԱՊԱՆ ՏՐԳՐԻԳՈՐԻՆ: ՈՐԷՐՄԻԱԲԱՆԻՕԹ
 ԱՎԱՆՔԻՆԱՅՈՐԴԻԷՐՍԻՄԷՕՆԻՆ: ԴԻՔ ՃԼԿԹՆ

ԱՅՍ Է ՏԱՊԱՆ ՏՐ. ԳՐԻԳՈՐԻՆ, ՈՐ ԷՐ ՄԻԱԲԱՆ ԽՕԹԱՎԱՆՔԻՆ, ՈԱՑ ՈՐԴԻ-
 ԷՐ ՄԻՄԷՕՆԻՆ :ԴԲՃ ՄԷԿ ԹՎԻՆ. (1752):

13. ՂԱԶԱՆԶԻ ԳՅՈՒՂ

276. Ս. ԳԵՎՈՐԳ ԵԿԵՂԵՑՈՒ մուտքի բարավորի վրա.

Սուրբ Գեորգայ լէ, Եկեղեցիս. թվ. :ՈՃԻ: (1671):

Հրատ. Բարխուդարանց, 213.

277. ՏԱՊԱՆԱՔԱՐԻ վրա, որը գտնվելիս է եղել ս. Գևորգի արևմտյան պատի մոտ, մի երեսին հեծյալ, ձեռքին սուր, որը բարձրացրել է ձիուց իջած այլ մարդու գլխին, վերջինս ձեռքին նույնպես սուր ունի.

Այս է տալան Ղապան քաղաքի Յովան . . . չբէ Եղբարսն գայն ոստցոն. քվ. ԹԶ: (1557), Եկաւ Երկրիս, շող գեղ . . . ցայք. վերջին դալաւ մէ տեսաւ տագաւ Եկաւ. մեզ վերայ :Էձ: (700) բօպկալայ Եկաւ, իմ քաւէն չի կարաց օնել. յեղայ մասի հաղաւն դան սպանեցին.

ՋԻԱՎՈՐԻ ԳԼԽԻՑ ՎԵՐ.

Քաւս բերաւ. ու է Եղբարսաց պարուն:

Թանոթ. Մենք ալս վարը ալցելէլ չենք կարողացել:

Հրատ. Բարխուդարեանց, 213—214.

14. ԿՈՃՂՈՏ ԳՅՈՒՂ.

Այս ղյուղի սահմաններում եղել են երեք խումբ հուշարձաններ:

Ա. Ամենափրկիչ վանք. գտնվում է ղյուղից դուրս, բարձր սարահարթի վրա. փոքր և դմբկավոր կիկղեցի է, ալժմ կանգուն: Շրջապատված է մեծ և հին գերեզմանատնով, ուր բազմաթիվ խաչքարեր ընկած են երեսնիվայր և կիսովին խրված հողի մեջ. դրանցից երկուսը շուռ տվեցինք ստուգելու նպատակով. բոլոր խաչքարերը շինված են ավազաքարից, ալդ պատճառով էլ հողի մեջ քալքալվել են զարդերն ու տրձտնագրութլունները, բայց ընդհանուր ոճով ավելի հին են, քան XIII դարը:

Բ. Կիսավեր մատուռ. գտնվելիս է եղել ղյուղի հանդում, Թխախոռ կոչված ղյուղատեղացի վեր, շուրջը՝ ընդարձակ գերեզմանատուն: Մենք չենք տեսել, մի խաչքարի արձանադրութլունն առնում ենք Բարխուդարյանից:

Գ. Ս. Աստվածածին եկեղեցի. թեև հին, բայց Բարխուդարյանցի ժամանակ իրած և փախով ծածկված. կիկղեցու շուրջը եղել է գերեզմանատուն. ալս ես չենք տեսել և արձանագրութլունը (խաչքարի). առնում ենք Բարխուդարյանցից:

278. ԱՄԵՆԱՓՐԿԻԶ ՎԱՆՔԻ մասքի կիսակամար ճակատաքարի վրա Ց տող.

Ի ՀԱՅՐԱՊԵՏՈՒԹԷ ՄՐՅԱԿ
ՌԲՈՍԱՅ ԵԻՅԻՇԻԱՆՈՒԹԷՎԱԽՏԱՆ
ԳԱՅՈՐԴՈՅ ՀԱՍԱՆԱՅ: ԵՍՅՈՐՀԱՆ
ԷՍՈՒ ՍԵՐՈՒՄԱՐ ԳԻՍՈՒԳՐԻԳՈՐՈՐԻ
Ի ՀԱՐԲԱՏԱՅՐԱՅՉԻՆԵՑԱՔՁԱՏԱՏԻՆՍ
Ի ՄԵՐՀԱՅՐԵՆԻՍՅՈՒ ԱՍԱԿՆՈԳՈՅ
ՄԵՐՈՅԱՆԱՆԵՄՎԱՍՆ ՁՄԵՉՈՒՋՄԵՐՑՆ
ԱՒԴԻՆԵՅԱՆԱԲՍՅԻՇԵՅԵԲ

Ի ՀԱՅՐԱՊԵՏՈՒԹԷ. ՏՐ. ՅԱԿՈՒՐԱՍԱՅ
ԵԻ ՅԻՇԵԱՆՈՒԹԷ. ՎԱՍՏԱՆԴԱՅ, ՈՐ-
ԴՈՅ ՀԱՍԱՆԱՅ, ԵՍ ՅՈՂԱՆԵՍ ՈՒ
ՍԵՐՈՒ ՍԱՐԳԻՍ ՈՒ ԳՐԻԳՈՐ ՈՐ-
ԴԻԼԻՔ, ՀԱՐԲԱՏԱՅՐԱՅ, ՇԻՆԵՑԱՔ ՁԱ-
ՄԱՏԻՆՍԻ ՄԵՐ ՀԱՅՐԵՆԻՑԱ. ՅԻՇԻԱ-
ՏԱԿ ՀՈԳՈՅՄԵՐՈՅ: ԱՂԱՋԵՄ ՎԱՍՆ
ՁՄԵՉ ՈՒ ՁՄԵՐ ՄՆԱԽԴՔՆ ՅԱՂԱ-
ԻԹՍ ՅԻՇԵՐՑԻՔ:

Թանոթ. Ժամանակը որոշվում է Հասունի որդի Վախթանգի հիշատակումով, որը մահացել է 1214 թվականին:

Հինգերորդ տողում ՀԱՐԲԱՏԱՅՐ անունը հնարավոր է անջատ վերծանել, կա և՛ ՀԱՐԲ ՄԱՅՐ=Մեր անուն: